

РЕШЕНИЕ

№ 6079

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **9304** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.2,вр. с чл.68 ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. С. А., гражданин на И. срещу Решение №639/30.08.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се,че напълно неправилен и изводът на административния орган, че бежанската и история е недостоверна и е с користни подбуди, като не изпълнил указанията на съда ,дадени в отменителното решение, най- вече не е събрал доказателства за страха от преследване в И., породен от промяна на религията. Искане се отмяна на решението и връщане на административната преписка за ново разглеждане.

В съдебно заседание,оспорващата- Х. С. А., редовно и своевременно призован, се явява лично и с адвокат Р.,редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания. Подробни съображения в тази насока развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването-Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт С. ,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП-прокурор Балев изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че с Решение №3013/05.06.2012 година постановено по адм.дело №3330/2012 година по описа на АССГ е отменено Решение № 204/20.03.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, с което е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата Х. С. А. и преписката е върната за ново разглеждане при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

След влизане в сила на решението, на 04.07.2012 година до Х. С. А. е изпратена покана за явяване на интервю на 09.07.2012 година в 10.30 часа. Поканата е връчена лично срещу подпис на 04.07.2012 година на оспорващата в присъствието на преводач на 04.07.2012 година.

На 09.07.2012 година с оспорващата е проведено интервю от страна на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, в която оспорващата посочила ,че е напуснала родината си, защото нейният съпруг е сменил религията си и това е единственото за напускане на И.,като предишната му религия била ислям, а сега е християнин, протестант,смяната на религията е отпреди 11-12 години, но тогава те още не са се познавали. Посочила още ,че единствената религия, която следва да се изповядва в И. е ислямът, а при смяна на религията винаги наказанието е смърт. Проблемите на мъжа и започнали от президентските избори, въпреки ,че той никога не се занимавал с политика,но след изборите,са били задържани много собственици на магазини, на които е имало агитационни материали,мъжът и бил задържан в ареста на 16.02.2011 година, след това и нея са я викали в съда ,но тя не казала ,че е християнин, с помощта на своя вуйчо- които бил влиятелен човек, са го освободили и след този момент не са имали никакви проблеми ,живели са спокойно, но след това отново мъжът и получил призовка и се е явил на разпит за да каже и подпише декларация ,че не е християнин,насрочено е дело, но те не дочакали датата на съдебното заседание, а напуснали И.. Х. А. посочила още ,че тя също е християнка, родена е в едно фанатизирано ислямско семейство, като всичко било принудително, не е споменавала на родителите си, че мъжът и е християнин, но впоследствие семейството и разбрало , че си е сменила религията и вече не поддържат връзка. Не се е отказала официално от исляма, приела е християнството само за себе си преди 2 години и половина- три, когато се запознала със съпруга и, бракът им е религиозен по ислямски, по принуда и е трябвало да имат брак за да могат да живеят заедно. Не харесва религията и най- вече Шериата, не се кръсти ,защото протестантите не се кръстят, чела е Е., Новия завет, като Е. е на персийски, а по-голямата част, е прочела тук в България, в И. е чела много малко, защото там не е била спокойна, било я е страх да не разберат родителите и , че си е сменила религията и никой не е разбрал , че е сменила религията си до заминаването от И..

На 14.08.2012 година, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ депозирал до Директор РПЦ-София Становище, с което предложил на оспорващата да бъде отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение №639/30.08.2012 година,Председател на ДАБ към МС на РБ отказал предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата.

Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващата в присъствието на

преводач на 14.09.2012 година

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №639/30.08.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ, е предоставено правото да издава решения по предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Наред с това, между страните няма спор, че лицето Н. К. заема длъжността-Председател на ДАБ към МС на РБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.75, ал.1, т.1 и т.4, вр.с чл. 68 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби.

От събраните доказателства е видно, че това производство е по повод отмяната на предходното решение на Председателя на ДАБ № 204/20.03.2012 година, с което отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия от страна на Административен съд София-град и връщане на преписката за ново разглеждане при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При повторното разглеждане на преписката, административният орган първо се е произнесъл не в предвидения по чл.90, ал.2 от ЗУБ 14 дневен срок, който е задължителен в хипотезата при отмяна на решението и връщане на личното дело на оспорващия за ново разглеждане. На второ място, по делото не съдържат доказателства този срок, да е бил продължен от страна на Председателя на ДАБ към МС на РБ за събиране на доказателства. На следващо място, Председателят на ДАБ в Решението си и изобщо не е изпълнил указанията на съда, дадените в отменителното му решение, в посока изследване на въпроса за спазване на принципа, залегнал в чл.4, ал.3 от ЗУБ и посочващ забрана за връщане. Вярно е, че разпоредбата на чл.75, ал.5 от ЗУБ е отменена през 2007 година, въвеждаща принципа забрана за връщане и поризнасане по тоншение сигурността в страната на произход. Принципът "non refoulement" (забрана за връщане), макар и да се отнася до хипотезите на експулсиране, извеждане от страната, сам по себе си не означава, че този принцип изобщо не селдава да бъде обсъждано то старана на Председателя на ДАБ, защото той

сам по себе си е въведен в разпоредбата на чл.75,ал.2 от ЗУБ,вменяващ в задължение на Председателя на ДАБ преди да постанови своето решение да изследва всички относими факти, свързани с личното положение на молителя с държавата му на произход или с трета държава. Именно това задължение , и то вменено с отменителното решение на АССГ не е изпълнил Председателят на ДАБ- не се е произнесъл относно това какво би се случило, ако оспорващата се завърне в И. и то в светилната както на случващото се в държавата на произход изобщо, но и това какво би се случило , ако оспорващата се завърне в И. и то при представената бежанска история.Административният орган е длъжен да провери доколко субективните опасения на даден чужденец от преследване или реална опасност от тежко посегателство са обективни. Неизпълнението указанията на съда, ,дадени в отменителното решение, несъбиране на доказателства за актуалната обстановка в И./ при съобразяване с обстоятелството, че използваната Справка за И. е от дата 03.01.2012 година. Решението е от дата 30.08.2012 година и за този период от 8 месеца, е възможно обстановката в И. да се е променила и то съществено, както с оглед спазването на човешките права, така и изобщо. Представената едва в съдебното производство Справка относно И. и то с дата 12.09.2012 година от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването, по никакъв начин не може да обуслови спазване на процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаване на решението,защото на първо място, тя при издаването на решението изобщо не е било създадена и не е била използвана от страна на Председателя на ДАБ, а на второ място- преценката за законосъобразност на един административен акт се прави към момента на неговото издаване. Недопустимо е след издаването на един административен акт ,под формата на представяне на нова Справка и то в хода на съдебното производство, същият да се домотивира.

Тези допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и най- вече неизпълнение на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона ,дадени в отменителното решение на АССГ водят до нова отмяна на решението и отново връщане на личното дело на оспорващия на Председателя на ДАБ. При това ново разглеждане, Председателят на ДАБ е длъжен в предвидения по чл.90,ал.2 ГПК срок да вземе решение , като събере доказателства за положението на молителя в И. в случай, че тя се завърне там с оглед изнесената бежанска история,както и обстановката там по отношение на лицата ,сменили религията си и едва тогава да се произнесе с решение.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да укаже на процесуалния представител на оспорващата- адвокат Р. и най- вече убягването и на разпоредбата на чл.90,ал.2 от ЗУБ, че съдът по силата на закона е длъжен да върне личното дело на Председателя на ДАБ за ново разглеждане, а не на друг интервюиращ орган, каквото искане е заявено в жалбата,защото съдът не притежава правомощия в тази насока.

. Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №639/30.08.2012 година на Председател на ДАБ към МС на РБ.

ВРЪЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА Х. С. А.- ГРАЖДаниН НА И. НА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО РЕШАВАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ
НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на
СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от
получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН